

Nr 53

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningsstullar; given Stockholms slott den 25 januari 1957.

Under åberopande av härvid fogade utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t föreslå riksdagen att antaga bilagda förslag till förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningsstullar.

GUSTAF ADOLF

G. E. Sträng

Förslag

till

förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningsstullar

Härigenom förordnas som följer.

Föreligga i fråga om importvara sådana omständigheter, som enligt bestämmelserna i allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) berättiga till uttagande av antidumping- eller utjämningsstull, äger Konungen, där så prövas erforderligt, förordna om uttagande av dylik tull i enlighet med nämnda bestämmelser.

Då skäl därtill äro må sådant förordnande meddelas provisoriskt i avbidan på ytterligare utredning. Föranleder utredningen icke definitivt förordnande, skall det provisoriska förordnandet förklaras förfallet och i anledning därav erlagd antidumping- eller utjämningsstull utan dröjsmål återbetalas.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1957 och gäller till och med den 30 juni 1959.

Förordnande, som Konungen meddelat med stöd av denna förordning, skall icke gälla längre än förordningen äger giltighet.

Förordnande, som Konungen meddelat med stöd av förordningen den 12 maj 1950 (nr 164) angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningsstullar, skall gälla såsom om förordnandet meddelats jämlikt denna förordning.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 25 januari 1957.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden ZETTERBERG, TORSTEN NILSSON, STRÄNG, ERICSSON, ANDERSSON, NORUP, PERSSON, HJALMAR NILSON, LINDELL, NORDENSTAM, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med chefen för handelsdepartementet fråga om *fortsatt be-myndigande för Kungl. Maj:t att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar* samt anför därvid följande.

Genom anslutning till allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) enligt det som resultat av Annecy-förhandlingarna upprättade anslutningsprotokollet har Sverige bundit tullsatserna för en stor del av importen. För de av avtalet sålunda berörda varuslagen finnes därför icke möjlighet att i händelse av behov möta eventuell dumping från utlandet genom vanlig tullhöjning. Emellertid ger avtalet vissa möjligheter att ingripa mot dumpingföreteelser genom speciella tullar — antidumping- och utjämningstullar — som uttages endast för de varor, som verkligen utgör föremål för dumping. Avtalets regler härom (artikel VI med tillhörande anmärkningar) är analoga med de bestämmelser om antidumping- och utjämningstullar, som intagits i den s. k. Havana-stadgan.

Rörande de närmare förutsättningarna för uttagande av antidumping- och utjämningstullar torde jag få hänvisa till den redogörelse, som finnes intagen i proposition nr 228/1950 (utdrag av Havana-stadgan i berörda del har såsom bilaga fogats vid nämnda proposition).

För Sveriges del har möjligheter till påläggande av antidumping- och utjämningstullar tillskapats genom beslut av 1950 års riksdag. Denna riksdag biföll sålunda ett av Kungl. Maj:t i nyssnämnda proposition nr 228/1950 framlagt förslag till förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar. Förordningen, som utfärdades den 12 maj 1950 (nr 164), gällde ursprungligen till och med den 30 juni 1953 och erhöll fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1957 genom förordningar den 13 mars 1953, nr 101 (prop. nr 18, rskr nr 53) samt den 29 april 1955, nr 165 (prop. nr 153, rskr nr 204). Förordningen har följande lydelse.

Föreligga i fråga om importvara sådana omständigheter, som enligt bestämmelserna i Havana-stadgan eller allmänna tull- och handelsavtalet (GATT) berättiga till uttagande av antidumping- eller utjämningstull, äger Konungen, där så provas erforderligt, förordna om uttagande av dylik tull i enlighet med nämnda bestämmelser.

Då skäl därtill äro må sådant förordnande meddelas provisoriskt i avbidan på ytterligare utredning. Föranleder utredningen icke definitivt förordnande, skall det provisoriska förordnandet förklaras förfallet och i anledning därav erlagd antidumping- eller utjämningstull utan dröjsmål återbetalas.

Med stöd av 1950 års förordning har Kungl. Maj:t — i anledning av konstaterad dumping av utländska varor å den svenska marknaden — förordnat om uttagande av antidumpingtull vid införsel till riket av dels vätesuperoxid (SFS 1953:592), dels damstrumpor av nylon eller liknande syntetiska fibrer (SFS 1954:618). Sistnämnda förordnande har upphört att gälla den 10 juli 1955 (SFS 1955:467).

Vid en konferens för revision av GATT-avtalet vintern 1954—1955 har överenskommelse nåtts om vissa ändringar i de hittillsvarande reglerna. Ändringarna är, såvitt angår antidumping- och utjämningstullar, av allenaast begränsad räckvidd. Avtalet har emellertid givits en mer fristående och permanent karaktär än vad fallet varit före revisionen. Sålunda har samtliga hänvisningar till Havana-stadgan utgått ur avtalstexten. Det reviderade avtalet har, på föredragning av chefen för handelsdepartementet, förelagts 1956 års riksdag, som godkänt detsamma (prop. nr 74, rskr nr 250; GATT-avtalet i dess reviderade lydelse har såsom bilaga fogats vid sistnämnda proposition). De nya bestämmelserna träder i kraft först efter vederbörlig ratificering av medlemsländerna.

Generallullstyrelsen har i skrivelse den 9 januari 1957 — under erinran om att 1950 års förordning upphör att gälla den 30 juni i år — framhållit att möjlighet att i administrativ ordning belägga importvara med antidumping- eller utjämningstull enligt styrelsens uppfattning bör föreligga även i fortsättningen. Styrelsen föreslår att den i 1950 års förordning intagna hänvisningen till Havana-stadgan utgår vid en förlängning av lagstiftningen, enär Havana-stadgan enligt vad som numera kan bedömas icke kommer att träda i kraft samt stadgans bestämmelser helt täckes av reglerna i GATT-avtalet.

Skånes handelskammare har i skrift den 18 januari 1957 bl. a. anført, att nu gällande förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar endast innefattar en allmän fullmakt för Kungl. Maj:t att inom ramen för Havana-stadgan resp. GATT-avtalet meddela förordnande i förevarande avseende. Närmare bestämmelser angående de förutsättningar, under vilka dylikt förordnande rörande viss vara må kunna meddelas, saknas emellertid. Handelskammaren anser frånvaron av sådana bestämmelser i den svenska författningen vara en brist, som i vissa lägen kan inverka menligt på den svenska industriens intressen. Handelskammaren hemställer, att Kungl. Maj:t i proposition till riksdagen angående fortsatt bemyndigande för Kungl. Maj:t att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar måtte framlägga förslag till detaljbestämmelser rörande de förutsättningar under vilka förordnande må kunna meddelas. I andra hand hemställer handelskammaren, att det nu gällande bemyndigandet för Kungl. Maj:t måtte förlängas endast för ett år samt att förslag i enlighet med handelskammarens önskemål måtte framläggas i proposition till 1958 års riksdag.

Departementschefen. Giltighetstiden för förordningen den 12 maj 1950 (nr 164) angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar utgår den 30 juni 1957. I likhet med generaltullstyrelsen anser jag, att Kungl. Maj:t även efter nämnda dag bör ha möjlighet att belägga importvara med antidumping- eller utjämningstull. Jag förordar sålunda att Kungl. Maj:t hos riksdagen utverkar fortsatt bemyndigande att förordna om uttagande av dylika tullar under förslagsvis ytterligare två år eller till och med den 30 juni 1959.

På de av generaltullstyrelsen anförda skälen biträder jag styrelsens förslag att låta den i 1950 års förordning förekommande hänvisningen till Havana-stadgan utgå vid en förnyelse av riksdagens bemyndigande. På grund härav blir det erforderligt att en ny förordning i ämnet antages att träda i stället för den nu gällande.

Vad beträffar det av Skånes handelskammare framförda förslaget att införa mera detaljerade bestämmelser i författningen vill jag erinra om att denna fråga uppmärksammades redan vid tillkomsten av ifrågavarande förordning år 1950. Det framhölls redan då och har sedermera styrkts av praktiska erfarenheter, att förhållandena varierar från fall till fall på sådant sätt att några allmängiltiga anvisningar rörande tillämpningen av antidumping- och utjämningstullar i varje fall icke för närvarande bör uppställas. De åtgärder som kan komma att påkallas i aktuella dumpingfall torde icke lämpligen böra begränsas genom sådana anvisningar. Den nya förordningen bör sålunda enligt min mening — med undantag för den av generaltullstyrelsen föreslagna ändringen — ges samma innehåll som den nu gällande.

Såsom tidigare omnämnts har överenskommelse träffats mellan de avtalslutande parterna om vissa ändringar i GATT-avtalet. Bestämmelserna om antidumping- och utjämningstullar har vid revisionen blivit föremål för mindre jämkningar och tillägg. När dessa ändringar kan vinna tillämpning kan för närvarande inte med säkerhet förutses. I den mån ändringarna skulle träda i kraft före den 30 juni 1959 torde få förutsättas, att det nu begärda bemyndigandet för Kungl. Maj:t att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar får avse bestämmelserna i det reviderade GATT-avtalet.

Under återopande av det anförda hemställer jag, att ett inom finansdepartementet upprättat förslag till *förordning angående rätt för Konungen att förordna om uttagande av antidumping- och utjämningstullar* måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen förordnar Hans Maj:t Konungen, att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Sven Brodén